

نامه سرگشاده به همراهان و شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لا بیک ایران

وجی قاسمی

جواد قاسم آبادی

با سلام؛

متن زیر از طرف دو تن از همراهان فرانسه جهت اطلاع همراهان و شورای هماهنگی و انتشار در صفحه آزاد همراهان در سایت ندای آزادی، ارسال می گردد.

عزیزان به تجربه می بینیم که حل معضلات جنبش در فاصله دو نشست سراسری عملاً میسر نمی شود. هدف نگارندگان این نامه نه بازداشتن عزیزان در طرح مشکلات فردی و گرایشی هر همراه، که درست برعکس، تشویق همراهان به ذکر مشخص مشکلات فردی و جمعی در فضایی مدنی و دور از بدبینی است.

طرح درست مشکلات هر یک از ما و گرایشات گوناگون جنبش پس از پانزده سال، به مجموعه این جنبش یاری خواهد رساند تا یکبار برای همیشه رابطه درست بین ابتکارات فردی-گرایشی و همبستگی عمومی در یک جنبش سیاسی را مشخص و مدون کنیم تا در نشست سراسری آینده ضمن تاکید و تشخیص حقوق گرایشات مختلف و طایف هر گرایش در قبال دیگر گرایشات و همراهان منفرد را روشن نماییم.

عزیزان، به باور نگارندگان مشکل اصلی امروز ما در سوء تفاهم ساختاری نهفته است. به عبارت روشن تر گرایش فدرالیست جنبش خود را تمامیت جنبش تلقی می کند و از موضع کلیت این جنبش سیاسی، در خارج از جنبش عمل می کند.

خوشبختانه بخشی از همراهان جنبش در عین مخالفت با این عملکرد چند ساله نه حاضر به کنارگیری هستند و نه تمایلی به علنی کردن تخطی

از سند ساختار می باشند و بدرستی جهت حفظ این مجموعه، خواستار بحث و گفتگو و تدوین فردی و گروهی مشکلات جهت تقدیم به نشست سراسری آینده و یافتن راه حل های مناسب با ساختار جنبش و شرایط متحول جامعه امروز ایران، در نشست سراسری آینده می باشند.

عزیزان از آغاز تنش بین افراد و گرایشات جنبش، برخی همراهان جهت حل مسایل جنبش بطور جمعی، پیشنهاد برگزاری جلسه اضطراری سراسری کردند. برخی دیگر از همراهان بدرستی تذکر دادند که با توجه به انرژی محدود جنبش و نزدیک بودن نشست سالیانه، برگزاری نشست اضطراری با عجله و بدون تدارک کافی، نه تنها قادر به حل مشکلات امروز ما نخواهد گردید بلکه احتمال دارد بر مشکلات این مجموعه بیفزاید.

با توجه به آنچه گفته شد، ما بر این باوریم که چاره برای ادامه این پروژه، در بحث و تدوین مشکلات فردی و جمعی در فضای مدنی و دعوت از معترضین به نقض سند ساختار به نشست سراسری آینده؛ جهت توضیح شرایط خود برای بازگشت به این مجموعه؛ نهفته است.

بی تردید هیچ تضمینی نیست که حتی با طرح و تدوین و تقدیم مشکلات به نشست سراسری آینده، قادر به چاره یابی خواهیم گردید اما از طرف دیگر می توان تضمین کرد که با واکنشهای گروهی و برخوردهای دوطرفه، در فضای نارفقانه، قادر به طرح و تدوین مشکلات نخواهیم گردید و بطریق اولی قادر به چاره جویی جمعی در نشست سراسری آینده نخواهیم گردید.

به باور ما امروز روز برسمیت شناختن همه همراهان بر مبنای حقوق و وظایف مندرج در اسناد جنبش است. نخستین شرط برای برسمیت شناختن دیگر همراهان و دیگر گرایشات پذیرش نشست سراسری سالیانه بمثابه عالیتترین ارگان جنبش است. پذیرش این اصل باعث می شود که با دعوت از عزیزانی که با عجله و بدون بحث کافی، در مورد جمع قضاوت کردند و از جمع فاصله گرفتند، با صبر و حوصله بحث، حقوق گرایش فدرالیست جنبش؛ به مثابه بخشی از جنبش و نه تمامیت آن را؛ در نشست سراسری آینده به کفایت رسانیم و در هر مورد تصمیم گیری کنیم.

از نظر ما هر برخورد عجولانه و تند و خارج از زمان خود در ارگان های غیررسمی، از جمله مسنجرهای گوناگون که بخشی از همراهان را در بر می گیرد، کاری غیر اصولی و غیر رسمی ست و با افزایش تنش بین بخشی از همراهان و گرایشات گوناگون جنبش، به ادامه کار این حرکت و اجتماعی شدن جنبش برای جمهوری و دموکراسی و لایسیسته لطمه خواهد زد.

سخن کوتاه، ما از شورای هماهنگی تقاضا می کنیم تا تدارک نشست سراسری آینده را هرچه زودتر در دستور کار جنبش قرار دهد و از سوی دیگر از همراهان جنبش تقاضا می کنیم تا هر چه فعالتر در تدارک نشست سراسری آینده مشارکت نمایند.

آنچه مسلم است در دورانی که ایران و منطقه در بحرانی ترین شرایط بسر می برند، حل مدنی مشکلات امروز جنبش مفیدترین کاری است که جمع کوچک ما بر می آید.

وجی قاسمی

جواد قاسم آبادی

اکتبر ۲۰۱۹

نامه‌ی واحد هانوفر جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

دوستان عزیز شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک
ایران،

پس از انتشار "اطلاعیه" در ارتباط با درز خبر "مقدمات مذاکره" چهار حزب کردی با نمایندگان جمهوری اسلامی در اروپا به نام "جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران"، نهاد محلی جدل در هانوفر آلمان "تجمع برای جمهوری، آزادی و عدالت اجتماعی (تيجا)" به منظور ایجاد ارزیابی از این اقدام، نشست فوق العاده ای را در تاریخ ۷ اگوست از ساعت ۱۹ تا ۲۱:۳۰ برگزار کرد. حاضران در نشست:

.....
.....
.....
.....
.....

در نشست تبجا، ما در یک گفتگوی مشترک به دلایل متعدد (چه از جنبه ساختاری و چه از نظر محتوا) بیانیه صادر شده با امضای جدل را مغایر با قرار و پیمان های رایج در ج.ج.د.ل.ا. می دانیم و بر این تأکید داریم که امضای جدل باید رسماً از زیر این بیانیه برداشته شود! همچنین باید روشن شود که این بیانیه تحت چه مجوز و یا اصول ساختاری به نام جدل منتشر شده است؟ چگونه تمامی حقوق ارگان های کار در جدل (شورای هماهنگی، گروه کار ارتباطات و سیاسی) از آنها سلب شده و تصمیم گیریهای سیاسی و ساختاری به شیدان وثیق و انور میرستاریواگذار شده است!!

تبجا ادامه فعالیت های آتی خود را به عنوان نهاد محلی جدل، به روشن شدن مسائل فوق موکول می کند!

در زیر نقطه نظرات تبجا را در این مورد به تفصیل برای آگاهی و داوری سایر همراهان جدل ارائه می دهیم:

نامه سر گشاده به شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران

با توجه به سند ساختار می دانیم که در غیاب گردهمائی سراسری تنها نهاد و ارگان موجه تصمیم گیری در ج.ج.د.ل.ا شورای هماهنگی است. با این حال به علت اختلاف نظرهای موجود در شورای هماهنگی و گروه های کاری نسبت به واکنش درخور به این خبر، شورا تصمیم گرفت که در بحث نشست ماهانه شورا با استفاده از خرد جمعی از طریق مشورت با سایر همراهان با ملاحظه پیشنهاد ها از جمله طرح پیشنهادی شیدان وثیق، تصمیم نهائی خود را در این مورد اتخاذ کند. بنا به بند 3- 2- 7 سند ساختار "شورای هماهنگی هر ماه نشستی مجازی با

همراهان برگزار می کند تا نسبت به رویداد های سیاسی، ملی و بین المللی... واکنشی که باید نشان داد، از آنان نظر خواهی کند. در صورت تشخیص لزوم انتشار بیانیه، گروه کار سیاسی با توجه به تمایلات و اظهار نظر همراهان حاضر در نشست، متن را تدوین و به شورای هماهنگی ارائه می دهد. شورای هماهنگی می تواند در آن تغییرات و تصحیحاتی را که لازم می داند وارد کرده و بیانیه را به نام شورای هماهنگی انتشار دهد." گرداننده نشست ماهانه همراهان جدل در تاریخ ۲۸ ژوئیه که مسئول دوره های متعدد گروه کار ساختار و مفسر همیشگی این سند محسوب می شود در آخرین لحظات جلسه ماهانه، ارسال پیش نویس تغییر و تصحیح شده به دلخواه شیدان وثیق را پیشنهاد میکند و بدون بحث و نتیجه گیری در مورد پیشنهادها در فردا روز این پیش نویس برای همراهان تحت عنوان "دعوت به همه پرسى" برای 27 نفر "همراه" برای رای گیری - البته با این تذکر که بدون اظهار نظر و تنها با اعلام موافق یا مخالف و ممتنع، وگر نه رای گیری باطل خواهد بود، فرستاده می شود. با آگاهی از این واقعیت که راهکارهای متعدد و متفاوتی نسبت به اتخاذ موضع ج.ج.د.ل.ا. چه در میان ۹ نفر همراه حاضر در نشست ماهانه و همچنین در بین اعضای شورای هماهنگی و گروه های کاری کماکان وجود دارد. همانطور که در بالا اشاره شد، روند شکل گیری یک اعلامیه در جدل همیشه چنین بوده که متنی از طرف یک همراه و یا از طرف گروه سیاسی به شورای هماهنگی پیشنهاد می شده است، شورای هماهنگی براساس این پیش نویس جلسه پالتاکی ماهانه با همراهان را تدارک می دیده و گروه سیاسی طبق اسناد جدل مسئول جمع بندی نظرات همراهان در پالتاک و ارائه آن به شورای هماهنگی می بوده است. در حرکت کنونی بعد از بحث حول اعلامیه پیشنهادی در پالتاک، شیدان وثیق که اعلامیه را پیشنهاد کرده بود خود نیز با همکاری مسئول ارتباطات جدل اعلامیه را تکمیل و برای همه پرسى به گونه ای استثنایی خارج از چارچوب اسناد و توافقات در جدل می فرستند. جدا از صحت و سقم آمار "رای گیری" بکارگیری چنین روشهایی فاصله گرفتن از ساختار جدل و استفاده از روشهایی است که روابط انسانی و برابر حقوقی و همچنین نظم درونی ما و ساختار کاری مورد توافق در جدل را با مشکل جدی روبرو کرده است. به باور ما به کار گیری اینگونه شیوه ها برای جا انداختن نظر فردی، تنها می تواند به قیمت خدشه دار شدن ارزش های مورد توافق تا کنونی جمعی و تهی سازی مضمون مبارزات دموکراتیک تمام شود و به بستری برای تبدیل جدل به یک فرقه سیاسی مانند دیگر فرق تبدیل گردد. در چنین روابطی بی اعتمادی به تدریج به بی اعتباری پیمان ها کشیده شده و نهایتن به باز سازی فرهنگ و مناسبات شبان

رمة ای منجر خواهد شد که عملن نتیجه ای جز افول حیات پویای سیاسی نخواهد داشت. از اینرو استفاده از این شیوه ها را مردود می دانیم و هشدار می دهیم که روآوری به این شگردهای کهنه ثمره ای جز از هم پاشی پیوند ها و همکاری های صمیمانه تا کنونی ما نخواهد داشت. ما با تائید بر این اصل که توافق، گوهر و ذات دموکراسی است باید اضافه کنیم که توافق آگاهانه را هرگز نمی توان از دستگاه رأی کشی و "اکثریت" سازی به دست آورد. ما هم رایی واقعی را حاصل گفتگو، رد و بدل نقطه نظرات مستدل به منظور ایجاد تفاهم مشترک می دانیم که پایه و اساس هر گونه توافق آگاهانه می باشد. اطلاعیه به عکس نه دست آورد گفت و گوی اقناعی و نه در بر گیرنده نقطه نظرات و انتقادهای به حق و ضروری به کژراهی احزاب کرد بود. گرچه "اطلاعیه" تلویحا به احزاب کردی اشاره دارد اما نوک تیز حمله به سوی پروژه همکاری نیروها و جریان های سیاسی جمهوری خواه دموکرات ولایتیک تحت نام "همبستگی برای آزادی و برابری در ایران" است. حمله اطلاعیه بیشتر متوجه همکاری و همیاری بی سابقه نیروهای سراسری و منطقه ای می باشد که در تاریخ مبارزات اخیر مردمان ایران بالقوه می تواند بسترمبارزاتی مناسبی را برای پیوند خواست ها و مطالبات مردمان ایران و جنبش های اجتماعی دموکراتیک سراسری فراهم کند و همزمان ابزاری در خدمت باز دارندگی و تضعیف قوم گرایی و ملت پرستی های افراطی قرار گیرد و گامی هر چند کوچک در راستای همگرایی و همزیستی دموکراتیک، آزادی خواهانه و عدالت طلبانه مردمان سر زمین مشترکمان در فردای براندازی نظام جمهوری اسلامی در ایران بردارد.

با اینکه "اطلاعیه" چندان مورد اعتنا قرار نگرفت و پژواک چندانی نیافت اما شوربختانه به جایگاه ج.ج.د.ل.ا. در پهنه سیاسی صدمه وارد کرد و دوستی ها و صمیمیت های درونی همراهان را به شدت آسیب پذیر نمود و بی اعتمادی را جایگزین اعتماد ساخت. در ماه های گذشته فضای حاکم در جدل ما را در پیشبرد فعالیت های مشترکمان باز داشته و به نظر می رسد که روح همکاری و همیاری به مثابه کار مایه مبارزه سیاسی جای خود را به کار شکنی ها و خصومت ها داده است. دوستان، ما عمیقن بر این باوریم که مشارکت در مبارزه سیاسی نیازی به لفاظی های رادیکال ندارد.

تجارب مبارزات گوناگون مردمان جهان به ما می آموزد که پیشبرد مبارزه و دستیابی به اهداف سیاسی از راه های مختلف می گذرد و شیوه ها و راهکارهای متنوعی را می طلبد. نیرو های سیاسی از هر

نحله، به رغم اشکال و نگاه متفاوت و برنامه های مختلف، بنا به ارزیابی های ویژه خود از شرایط حاکم راهکارهای لازم و مناسب برای پیشبرد مبارزات خود را با توجه به کم و کیف اوضاع مستقلن انتخاب می کنند. تنها در چارچوب همکاری هاست (چه به صورت مقطعی و چه به صورت پایدار) که این نیرو ها و جریان های سیاسی بر اساس اصول ومبانی و پیمان و قراردادهای مورد توافق در همکاری، الزامن محدودیت هائی را پذیرا می شوند. مادام که این اصول وارزش ها و میثاق و پیمان ها به عنوان پایه و اساس همکاری برجا بمانند، اختلافات ومنازعات از طریق گفتگو و بر مبنای قراردادهای آئین نامه ای قابل بحث و حل اند. بنا براین احزاب کردی که در جهت تحقق خواست های مردم کردستان در ایران مبارزه می کنند در هر سطحی و با هر شکلی که سیاست های خود را به پیش ببرند تا آن زمان که این سیاست ها در چارچوب همکاری مشترک، منجر به نقض تفاهم نامه پروژه "همبستگی" نشود، مستقلن مسئول پیامد های رفتار سیاسی خویش اند. در سال های اخیر شاهدیم که با وجود تشدید سرکوب های بی سابقه جنبش های اجتماعی و مبارزان سیاسی - مدنی در ایران، در منطقه کردستان مبارزات از رشد کمی و کیفی قابل توجهی علیه جمهوری اسلامی برخوردار بوده و به رغم ملیتاریزه کردن این منطقه توسط نیروهای سرکوبگر سپاه، مبارزه دفاعی مسلحانه احزاب کرد از تکاپو نیفتاده و احزاب کرد در رشد اعتصابات و اعتراضات مردمی نقش فعال و چشم گیری داشته و دارند. این احزاب وسازمان ها با ایجاد همکاری و هماهنگی سیاسی - تشکیلاتی درون مرزی و برون مرزی و به پشتوانه تجربیات مبارزاتی طولانی، مورد توجه قدرت های جهانی و منطقه ای مخالف رژیم قرار دارند و در برنامه های استراتژیک این قدرت ها به حساب می آیند.

توسعه فساد، ورشکستگی مالی گسترش فقر و فلاکت وسیعترین افشار و طبقات مردمی که ناشی از بحران های چند گانه حاصل ناکارآمدی های ۴۰ ساله حاکمیت جمهوری اسلامی ست هم زمان با تشدید فشارهای بیشتر تحریم ها به خصوص پس از خروج آمریکا از برجام، ناتوانی رژیم را در برابر چالش های موجود بیش از پیش به نمایش می گذارد. ادامه سیاست تنش زائی در منطقه همراه با تحریکات سپاه و سیاست های سلطه طلبانه آمریکا و قلدرمنشی های ترامپ و هم پیمانانش در منطقه، زمینه مداخلات سیاسی تا حد درگیری های نظامی را مساعد تر ساخته و هر لحظه بیم آن میرود که این تحریکات باعث جنگ خانمانسوز دیگری در منطقه شود. شکست فاحش سیاست خارجی رژیم و انزوای بیش از پیش جمهوری اسلامی در جهان از یک سو و از سوی دیگر گسترش نارضائی های مردمی در اثر فقر و مسکنت در ابعاد فاجعه بار، هرگونه امیدی

برای بهبودی اوضاع از درون رژیم را از بین برده است. نظام جمهوری اسلامی درمانده تر از هر زمان برای فرار از فروریزی با پناه بردن به تمامی حيله ها تلاش در تضعيف و توان مبارزاتی جنبش های اجتماعی و نیروهای سیاسی مخالف درایران را دارد. به خصوص نابودی و تلاشی صفوف مقاومت متشکل و منسجم مبارزات مردم کردستان به عنوان خطر بزرگ در غرب کشور. از اینرو حکومت مرکزی با طرح تدریس زبان مادری، برگزاری کنگره مشاهیر کرد، پیشنهاد مذاکره و... چنین وانمود می کند که گوش شنوایی برای مطالبات به حق مردم این منطقه پیدا کرده و می کوشد تا از این طریق با ایجاد تفرقه در میان نیروهای سیاسی کرد و مردم کردستان، جبهه مقاومت قاطع را علیه خود در هم شکنند. در حالیکه ترور، اعدام، دستگیری فعالین سیاسی- مدنی، کشتار پیشمرگه های احزاب کرد، توپ باران مراکز و مقرهای این احزاب و به آتش کشیدن مناطق مسکونی بدون کم و کاست در دستور کار نیروهای سرکوب قرار دارد و روزانه در دست اجراست، این سیاست ترفند جدیدی نیست. دولت مرکزی و دست نشاندهانش در منطقه تلاش دارند که در کنار دشمنی و جنگ با مردم کردستان ژست آشتی جویانه را پیش گرفته و بدان تظاهر کنند. اما جنبش مقاومت کردستان در ایران و احزاب جمهوری خواه و دموکرات منطقه بنا به سابقه مبارزاتی علیه سلطه سلطنت و ۴۰ سال حاکمیت تمامیت خواه و تبعیض گرای جمهوری اسلامی، تجارب تلخ و ناکامی را پشت سر دارند و به روشنی به فقدان ظرفیت های دموکراتیک رژیم های سرکوبگر و غیر دموکراتیک در پاسخ به مطالبات مردم کرد آگاهند. آنها به خوبی می دانند که جمهوری اسلامی بنا به ماهیت مذهبی و خود کامه اش هیچگاه خواهان گفتگو برای پایان بخشیدن به منازعه بر سر مسئله کرد در ایران نیست. امروز هدف از طرح گفتگو برای رژیم کسب اطلاعات کافی پیرامون ارزیابی احزاب کردی از اوضاع حاکم بر منطقه و ایران است و رصد کردن مواضع این احزاب در شرایط حاد و تشدید مداخله آمریکا و هم پیمانانش علیه جمهوری اسلامی است. بی تردید احزاب مخالف رژیم در کردستان به خصوص حزب دموکرات کردستان ایران در پی تجربیات متعدد و مذاکرات خسارت بار در گذشته به خصوص مذاکرات سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ به خوبی واقفند که جمهوری اسلامی از مواضع ضد بشری خود عقب نشینی نخواهد کرد و امتیازی به آنها نخواهد داد. نزدیکی و مانور مذاکرات رژیم با حملات اخیر به پایگاه های احزاب کردی در مناطق مختلف اقلیم کردستان در عراق، هشدار به احزاب کرد است که در صورت حمله نظامی امریکا، هر گونه همکاری و پشتیبانی کرد ها از این مداخله با حملات نابود کننده سپاه روبرو خواهد شد. بی شک حکومت اقلیم کردستان عراق در کشاندن احزاب کرد ایرانی به پای میز مذاکره بی نقش نیست

. گزارش های متعدد حاکی از ترور تعدادی از اعضا و فعالین حزب های کرد ایران است که توسط عاملین رژیم جمهوری اسلامی در کردستان عراق به اجرا گذاشته شده است. ادامه سرکوب فعالان سیاسی - مدنی و مبارزین احزاب و جنبش های به حق علیه تبعیض قومی و ملی در منطقه کردستان، مهر تائیدی بر برنامه های تفرقه افکنانه نظام به قصد شکستن صفوف جنبش دموکراسی خواهی در کردستان و به زانو درآوردن مقاومت و مبارزه مردم کرد در راه تحقق جمهوری، دموکراسی و دستیابی به خواست های عدالت خواهانه ملت کرد است. مذاکره احزاب کرد به رغم شرایط مناسب منطقه و وضعیت شدید تضعیف شده جمهوری اسلامی چه از نظر داخلی و چه در صحنه بین المللی نمی تواند به حل مسئله مردم کردستان در ایران کمک کند. حل مسئله کرد در ایران در وهله نخست در گرو بلاواسطه تحقق جمهوری، دموکراسی، جدائی دین و دولت در ساختاری غیر متمرکز و فدرال است. ما در راستای تحقق این چشم انداز دست همکاری با نیروهای مبارز کرد علیه جمهوری اسلامی را در جهت براندازی رژیم می فشاریم. جنبش مقاومت کردستان امروز بیش از هر زمان نیازمند پشتیبانی نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی و همبستگی با جنبش های سراسری در ایران است. بر این اساس تضعیف جنبش کردستان به معنای تضعیف جنبش ضد جمهوری اسلامی و کمک به پراکندگی اپوزیسیون می باشد. ما می بایستی متحدن در برابر سیاست های تفرقه افکنانه و سلطه جویانه رژیم بایستیم و با تحکیم صفوف مبارزاتی مردمان ایران راه برچیدن این سلطه را هر چه سریعتر هموار کنیم.

" تجمع برای جمهوری، آزادی و عدالت اجتماعی - تبجا " نهاد محلی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران(جدل) در هانوفر

امضاکنندگان:

ابراهیم جهرم، احسان دهکردی اصغر اسلانی، خسرو امیری، شکیبا، فری میرآبادی، ناصر رحمانی، نواز

هانوفر ۱ سپتامبر ۲۰۱۹

حقایق ناگفته! پاسخی به نامه‌ی ها نو فر

ملاحظات‌ی به مناسبت نامه‌ی

واحد ها نو فر جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

شیدان وثیق

در نامه‌ی واحد ها نو فر جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران (ج.ج.د.ل.ا.)، که در همین صفحه‌ی ندای آزادی می‌توانید بخوانید، نکاتی، به نظر من آگاهانه، از قلم افتاده‌اند. در این نوشتار کوتاه سعی می‌کنم حقایق ناگفته‌ی این مرقومه را به اطلاع رسانم.

شرایطی که در 13 مرداد 1398 یا 4 اوت 2019 انگیزه‌ی انتشار اطلاعیه‌ی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران می‌شوند، بیانی‌های که در آن، مذاکره‌ی اپوزیسیون با رژیم جمهوری اسلامی ایران محکوم و برخی مواضع اصلی و اصولی ج.ج.د.ل.ا. اعلام می‌شود، در پی رویدادهای سیاسی زیر به وجود می‌آیند:

- ملاقات بین چهار سازمان کرد (حزب دموکرات کردستان ایران، حزب دموکرات کردستان، حزب کومله کردستان ایران و حزب کومله زحمتکشان کردستان) و نماینده رژیم جمهوری اسلامی ایران در اوایل ژوئیه 2019، که به قول خود سازمان‌های کردی به منظور فراهم آوردن "زمینه‌ی مذاکره" با رژیم بوده است.

- در پی دخالت ایالات متحده آمریکا در ایران در 8 آوریل 2019، سازمان‌های نامبره در بالا، نه تنها سیاست‌های دخالت‌گرانه‌ی آمریکا در امور ایران را محکوم نکردند بلکه حتا آشکارا با صدور اعلامیه به پشتیبانی از این سیاست‌ها پرداختند.

- همین سازمان‌ها که، همراه با ما و چند جریان دیگر، "همبستگی برای آزادی و برابری در ایران" را تشکیل داده‌اند (23 فوریه 2019)، در اطلاعیه‌ای تحت عنوان «ابراز براءت»، که در اواخر مه 2019 منتشر می‌کنند، مخالفت خود را با یک بیانه "همبستگی"، جریانی که خود عضو آن هستند، اعلام می‌دارند. در این بیانه، با

جنگ و ... مخالفت شده بود.

با توجه به نکات سیاسی پر اهمیت فوق، جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، به مثابه یکی از سازمان‌های عضو "همبستگی"، وظیفه‌ی خود دانست که از راه انتشار علنی اطلاعیه‌ای، به طور مستقل، هم مذاکرات با جمهوری اسلامی را محکوم نماید و هم مواضع اصولی خود را اعلام دارد، موضعی که در درازای 15 سال فعالیت مستمر ج.د.ل.ا.، به مثابه بخشی از اپوزیسیون مترقی و رادیکال ایران در خارج از کشور، شکل گرفته‌اند. (رجوع کنید به ضمیمه‌ی پائین همین نوشته).

حال، در زیر به شرح آن چه که دست‌اندرکاران نامه‌ی هانوفر فراموش کرده‌اند که طرح کنند می‌پردازم:

- طرح اولیه پیش نویس اطلاعیه داوطلبانه از سوی یکی از همراهان (شیدان وثیق) نوشته و برای همه‌ی همراهان از راه ایمیل ارسال شد. هیچ کس مخالفتی با تهیه این طرح اولیه از سوی شخص نامبرده نداشت. این طرح به بحث همراهان در دو نوبت گذارده شد. در جریان این بحث‌ها، که هم پالتاکی و هم از راه اتاق مجازی همراهان انجام پذیرفت، موافقین و مخالفین انتشار اطلاعیه به طور گسترده اظهار نظر کردند. مخالفین، به‌ویژه، بیشتر از همه نظرات خود را بیان کردند.
- طرح اولیه مورد تصحیح و تغییر همراهان قرار گرفت، به طوری که اطلاعیه نهایی‌شده و پایانی، که به رأی همراهان گذارده شد، در بیش از نیمی از آن، با طرح اولیه شیدان وثیق تفاوت داشت.
- در جلسه‌ی ماهانه همراهان، طرح نهایی‌شده خوانده می‌شود و پس از بحث و گفت‌گو پیرامون آن، جلسه به اتفاق و بدون مخالفتی تصمیم می‌گیرد که متن اطلاعیه را در یک همه‌پرسی اینترنتی به رأی کلیه‌ی همراهان ج.د.ل.ا. بگذارد.
- انجام یک «همه‌پرسی» از همراهان برای اتشار اعلامیه به نام ج.د.ل.ا.، البته در میان ما رسم نبوده است، اما نمی‌توان ادعا کرد که مغایرتی با مبانی یک جنبش دموکراتیک چون جنبش ما دارد. از این نظر به هیچ رو نمی‌توان این اقدام را غیر قانونی و یا نافی سند ساختار سازمان ما دانست. به لحاظ مضمونی نیز این اطلاعیه به طور کامل در راستای منشور سیاسی جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران قرار دارد، که برای هر کس که این منشور را خوانده باشد، آشکار می‌باشد.

▪ از میان شورای هماهنگی ج.ج.د.ل.ا.ا.، 60% موافق با انتشار اطلاعیه بودند، یک نفر مخالف و یک نفر نیز اعلام کرد که در همه پرسش شرکت نمی‌کند. نتایج همه پرسش به قرار زیر اعلام شد:

موافق: — « 59.26%

مخالف: — « 14.81%

ممتنع: ۱ نفر.

اعلام عدم شرکت: 1 نفر.

ما بقی همراهان هیچ اظهار نظری نکردند.

از آن جا که اکثریت شورای هماهنگی با انتشار اطلاعیه توافق داشت، این امر می‌توانست به نام این نهاد انجام پذیرد. اما با توجه به اهمیت موضوع، ارجح دانسته شد که از همه همراهان نظرخواهی شود و در نتیجه با توجه به آرای موافق اکثریت قابل توجهی از آنان، یعنی نزدیک به 60%، سرانجام اطلاعیه در تاریخ 4 اوت 2019 به نام «جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران» منتشر گردید.

امروز، از نظر من، با توجه به تحولات سیاسی اخیر در ایران و در منطقه، با توجه به وضعیت نامعلوم جریان «همبستگی» و سیاست‌های برخی احزاب تشکیل‌دهنده آن و غیره، به خوبی می‌توان دریافت که آن اقدام سیاسی ج.ج.د.ل.ا.ا. در انتشار اطلاعیه نامبرده، امری نیکو، صحیح و لازم بود. جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران حرکتی است مستقل، با مواضع اپوزیسیونی-ارادیکال، در راستای بنیادهایی چون آزادی، استقلال، جمهوری، دموکراسی و لائیسیته. ما با هر گونه آلترناتیو سازی در خارج از کشور و با هر گونه دخالت قدرت‌های هژمونیک طلب جهانی یا منطقه‌ای در ایران (چون آمریکا، روسیه، عربستان سعودی، اسرائیل...) مخالفت داریم. از نظر، مبارزه در راه سرنگونی جمهوری اسلامی، برای ایرانی جمهوری‌خواه، دموکرات و لائیک، در آزادی و برابری همه مردمان آن، تنها به دست توانای جنبش‌های اجتماعی خود این مردمان در داخل کشور باید انجام پذیرد.

از طرح این اصول و پافشاری بر آنها هرگز نباید خسته شویم!

شیدان وثیق

ضمیمه

اطلاعیه

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

13 مرداد 1398 - 4 اوت 2019

در ژوئیه ۲۰۱۹ (تیر ماه 1398)، برخی رسانه‌های خارجی به زبان فارسی اخباری درباره‌ی ملاقات بین چهار سازمان کردستان ایران با نمایندگان رژیم جمهوری اسلامی ایران منتشر کردند.

با توجه به نکات پر اهمیت سیاسی چه در مورد فوق و چه برخی موضوعات سیاسی دیگر، ما وظیفه‌ی خود می‌دانیم که مواضع اصولی و دیدگاه‌هایمان را به مثابه بخشی از اپوزیسیون مترقی ایران در خارج از کشور اعلام داریم:

۱- ما هر گونه مذاکره با رژیم ضدبشری جمهوری اسلامی ایران، به هر شکل، ترتیب و توجیه، چه مخفی و چه علنی، چه مستقیم و چه غیر مستقیم، از سوی هر سازمان یا حزب اپوزیسیونی را شدیداً محکوم می‌کنیم. همواره این گونه مذاکرات به نفع ادامه‌ی حیات دیکتاتوری‌ها و به زیان جنبش عمومی و سراسری و متحد مردم برای رهایی خود تمام شده و میشوند. هر گونه رفتار مماشات‌طلبانه با رژیم جمهوری اسلامی ایران می‌تواند دوباره به توهم اصلاح‌پذیری نظام و امکان مبارزه‌ی اصلاح‌طلبانه در چهارچوب این سیستم، که با امواج جنبش‌های اعتراضی مردم بی‌اعتبار شده اند، دامن بزند.

۲- ما مخالف هر گونه دخالت قدرت‌های بزرگ در امور ایران هستیم. ما سیاست‌های دخالت‌گرانه و برتری‌خواهانه جمهوری اسلامی ایران در خاورمیانه، سیاست‌های سلطه جویانه و سیادت طلبانه‌ی آمریکا و دیگر قدرت‌های جهانی (روسیه، چین و اتحادیه اروپا) و هم چنین قدرت‌های

منطقه‌ای (عربستان سعودی، اسرائیل...) را شدیداً محکوم می‌کنیم. ما مخالف جنگ‌افروزی جمهوری اسلامی و آمریکا و دیگر قدرت‌ها در منطقه هستیم. ما معتقدیم که سرنوشت مردم خاورمیانه از جمله مردم ایران باید تنها و تنها به دست خود آنان، بدون دخالت‌ها و آلترناتیو سازی‌های قدرت‌های جهانی، تعیین شود.

۳- ما خواهان سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی توسط خودِ مردمان ایران از راه جنبش‌های اجتماعی، مدنی، انجمنی و احزاب آن‌ها هستیم. ما از هیچ کوششی برای پشتیبانی از جنبش‌های اجتماعی مردم در داخل کشور، مانند جنبش‌های زنان، دانشجویان، کارگران و اقوام تحت ستم و تبعیض، در راه رسیدن به آزادی، جمهوری، دموکراسی، جدایی دولت و دین (لائسیته)، عدالت اجتماعی و دولتی غیر متمرکز دریغ نخواهیم کرد.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

13 مرداد 1398 - 4 اوت 2019

جنبش، روال کار گذشته، حال امروز و آینده ما!

جواد قاسم آبادی

بحث اصلی جلسه ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۹ شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، حول دو موضوع خلاصه می‌شد:

۱- اطلاعیه جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران در روشن کردن مواضع سیاسی ما

۲- اطلاعیه نشست ۲۸ آگوست ۲۰۱۹ «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» در مورد اطلاعیه فوق

در مورد اطلاعیه جنبش، خوشبختانه تا امروز، همراهان مخالف با انتشار این اطلاعیه هیچ مخالفت مضمونی ابراز نکرده‌اند. ظاهراً این عزیزان از یک سو خط کشی جنبش با تمامیت حاکمیت ضد

آزادی و نافی برابری مذهبی ایران و از دیگر سو محکومیت قاطع سیاست های مداخله گرانه امپریالیستی در سراسر جهان را قبول دارند.

با توجه به موافقت با مضمون اعلام مواضع ما، مخالفت این عزیزان متمرکز بر روال تهیه، روش مشورت با همراهان و انتشار بیرونی این اطلاعیه متمرکز شده است.

محور استدلال این بخش از همراهان ناراضی از اعلام مواضع، عدم رعایت روال کار جنبش در گذشته بود. این عزیزان توجه ندارند که آن بخش از همراهان که از روش تهیه و انتشار این اطلاعیه استقبال کردند و به آن رای دادند، از بدو تولد جنبش، همواره به روش های کمیته مرکزی پنداری شورای هماهنگی و بویژه انتشار اعلامیه ها از بالای سر همراهان، انتقاد و حتی اعتراض داشتند و دارند و از طرف دیگر این روش نوین در مشارکت دادن همراهان را، نزدیکتر به روال کار جنبشی می دانستند و می دانند و هم تاکید مکرر بر مضمون سیاسی اطلاعیه را منطبق با سیاست های جنبش ارزیابی می کنند و هم لزوم انتشار این اطلاعیه جهت رفع ابهامات نسبت به جنبش را بطور جدی احساس می کردند.

بنظر نگارنده، این اطلاعیه بهتر بود به همین روش جنبشی، ماه ها قبل منتشر می شد تا هم توهم کوشندگان همبستگی نسبت به فدرالیست بودن کلیت جنبش تصحیح شود و هم از اعلام کناره گیری بیش از ده تن از همراهان جلوگیری شود.

با این همه، تاخیر در عمل درست آنهم با روشی بهتر و جنبشی و مضمونی روشن، بهتر از بی عملی و یا تن دادن به عملکرد نادرست گذشته بود و هست و خواهد بود.

عزیزان برای کوتاه شدن مطلب لزومی نمی بینم که شما عزیزان مخالف انتشار این اطلاعیه را مجدداً به بند بند سند ساختار ارجاع دهم.

سند ساختار نه تنها بصراحت و ظایف شورای هماهنگی جنبش را مشخص می کند و خطوط قرمز بین این شورا و کمیته مرکزی یک تشکل حزبی را ترسیم می کند بلکه حدود اختیارات هر همراه، هر واحد و هر گروه کار را روشن می کند.

سازمان های متشکل در همبستگی باید روزی بفهمند که در یک جنبش علنی و عمومی و فراگیر، حتی این قلم ریزنقش حق دارد با سری افراشته، مواضع خود در انتقاد از فعالیت های سیاسی هر جریانی را بروشی سیاسی و در چهارچوب جنبش و جمهوری و دموکراسی و لایسیته به نقد کشد و برای اطلاع عموم بطور علنی انتشار دهد. حال چه رسد به اینکه تصمیم اعلام مجدد مواضع ما بطور جمعی گرفته شود و جهت اطلاع عموم انتشار بیرونی یابد!

خب عزیزان در جنبشی علنی و عمومی و فراگیر که مروج مبارزه سیاسی به معنای دقیق کلمه و در نتیجه بری از خشونت است، وقتی یک همراه از چنین حقوقی برخوردار باشد، هر نهاد و بطریق اولی بخش اعظم همراهان از این حق برخوردارند!

عزیزان بخش نخست این نوشته که جنبه درونی دارد و مربوط به روابط مابین ماست، برای بازبینی و مورد توجه قرار گرفتن در نشست سراسری آینده، بین همراهان پخش می شود.

بخش دوم که مربوط به دخالت همبستگی در امور داخلی جنبش است در مقاله ای دیگر بطور مشروح تهیه و در سطح جنبش عمومی توزیع خواهد گردید.

بخش دوم: اطلاعیه «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» در مورد اعلام مواضع ما!

نکته مرکزی این عکس العمل از نظر من درک نادرست این مجموعه، از جنبش است. گیرم که مجموعه تشکیل دهنده همبستگی درک درستی از یک جنبش سیاسی نداشته باشند و درکشان از جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لایک ایران، یک سازمان سیاسی متعارف قرن گذشته باشد که در جبهه ای از احزاب سیاسی قرن گذشته شرکت دارد.

خب در چنین حالتی قاعدتاً اگر این فعالین به دموکراسی باور داشته باشند و به قوانین کار دموکراتیک گردن بگذارند، باید در درون خود نظرات گوناگون را تحمل کنند و در تصمیم گیری ها، گرایشات اقلیت نیز حضور داشته باشند.

گیرم بروال قرن گذشته بیندیشند و شورای هماهنگی جنبش را با کمیته مرکزی یکی دانند، در اینصورت باید بفهمند که در یک تشکیلات سیاسی دموکراتیک قرن گذشته نیز، اقلیت ها نه تنها حق حیات دارند بلکه حق ادامه مبارزه و تبدیل شدن به نظر اکثریت و تغییر کمیته مرکزی را بشکل دموکراتیک دارند.

پس سوء تفاهم این فعالین از دو حالت خارج نیست:

الف) این فعالین که با ترم دموکراسی در نام این جبهه مخالفت کرده اند، به دموکراسی باور ندارند و طبیعتاً در درون تشکیلات خود نیز دموکراسی را رعایت نمی کنند و کیش به کیشمیش یا مخالفین را به اشکال گوناگون «حذف» می فرمایند و یا بلایی بر سرشان می آورند که مهر خود را حلال اعلام کنند تا جان خود را نجات دهند و فرار را بر قرار ترجیح دهند!

ب) حالت دوم اینست که تشکل های همبستگی دموکرات هستند و به سانترالیسم دموکراتیک اعتقاد دارند و عمل می کنند اما رابطین ما با این مجموعه بهر دلیلی نتوانسته اند توضیح دهند که در جنبش درک های مختلفی راجع به عدم تمرکز در شکلگیری قدرت سیاسی وجود دارد و

شاید در صورت شکل دادن به گرایش فدرالیست جنبش، تبدیل به بزرگترین اقلیت شوند و با بحث و عمل متین و روشن حتی روزی اکثریت جنبش شوند ولی در حال حاضر فدرالیست های جنبش مجموعه ای غیررسمی و ناروشن هستند که نه بلحاظ کمی مشخص است چند نفر هستند و نه مشخص است که مضمون فدرالیسم مورد نظر ایشان چیست؟ از این رو وظیفه رابطین با همبستگی تا تشکیل نشست سراسری آینده در قبال جنبش، در دو محور خلاصه می شود.

بخش نخست: کار کارشناسی بر سر مضمون مناسب فدرالیسم برای آینده ایران

به باور من تا مضمون فدرالیسم مورد نظر این عزیزان مشخص نشود، پیوستن همراهان به این گرایش ناممکن است و شرکت این عزیزان در جبهه فدرالیست ها نیز به اجتماعی شدن این جبهه کمکی نخواهد کرد و جبهه فوق بدون کار تخصصی بر روی شرایط امروز ایران و روشن کردن مضمون مناسب فدرالیسم در ایران، بی آینده خواهد بود.

تشکیل گرایش فدرالیست جنبش نه تنها مشکل امضا در همبستگی از طرف کل جنبش را حل و تصحیح می کند بلکه باعث کمک به تشکیل دیگر گرایشات جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لاییک ایران خواهد شد و تشکیل دیگر گرایشات از جمله گرایشات ملی و مذهبی و سوسیالیستی جنبش را تسهیل خواهد نمود.

بخش دوم وظیفه رابطین ما با همبستگی در توضیح جنبش سیاسی و ویژگی های این نوع حرکت و تفاوت این نوع عمل سیاسی-اجتماعی با فعالیت های حزبی خواهد بود.

عزیزان حفظ این مجموعه که در شرایطی خاص و با جمع بندی شکست پی در پی احزاب سنتی قرن گذشته صورت گرفت، حرکتی بازگشت ناپذیر است و در صورت تخریب این حرکت، قادر به ایجاد چنین جمعی از چنین افراد شایسته ای نخواهیم گردید.

نگارنده بر این باورم که با صبر و حوصله و برسمیت شناختن دیگر گرایشات که محور سیاست ما و احترام متقابل که محور فرهنگ ماست، در نشست سراسری آینده نه تنها قادر به حفظ این مجموعه خواهیم کردید بلکه در شرایط بحران سیاسی- اجتماعی موجود و اعتلای انقلابی در پیش رو، قادر به رشد و گسترش و حتی اجتماعی کردن چهارچوب حداقلی جنبش برای آینده ایران خواهیم گردید.

در راستای عبور از شرایط موجود در نشست سراسری آینده برای شما آرزوی موفقیت دارم و دست شما را بگرمی می فشارم.

جواد قاسم آبادی

پاریس، اول مهرماه ۱۳۹۸